

POSTANOWENIE

Warszawa, 17 września 2025 r.

Krajowa Izba Odwoławcza - w składzie:

Przewodniczący: Bartosz Stankiewicz

po rozpoznaniu na posiedzeniu bez udziału stron i uczestnika postępowania odwoławczego

17 września 2025 r. odwołania wniesionego do Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej 18 sierpnia 2025 r. przez wykonawcę Medikol Healthcare spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu przy ul. Polskiej 118 (60-401 Poznań)

w postępowaniu prowadzonym przez Wojewódzki Szpital Specjalistyczny im. błogosławionego księdza J.P. we Włocławku z siedzibą we Włocławku przy ul. Wienieckiej 49 (87-800 Włocławek)

przy udziale uczestnika po stronie zamawiającego – wykonawcy Siemens Healthcare spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Warszawie przy ul. Polnej 11 (00-633 Warszawa)

postanawia:

1. Umorzyć postępowanie odwoławcze.
2. Nakazać zwrot z rachunku bankowego Urzędu Zamówień Publicznych kwoty 15 000zł 00 gr (piętnaście tysięcy złotych zero groszy) na rzecz wykonawcy Medikol Healthcare spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Poznaniu, uiszczonej tytułem wpisu od odwołania.
3. Znieść w pozostałym zakresie koszty między Stronami.

Na orzeczenie – w terminie 14 dni od dnia jego doręczenia – przysługuje skarga za pośrednictwem Prezesa Krajowej Izby Odwoławczej do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Zamówień Publicznych.

Przewodniczący:.....

Sygn. akt: KIO 3456/25

Uzasadnienie

Wojewódzki Szpital Specjalistyczny im. błogosławionego księdza J.P. we Włocławku zwany dalej „zamawiającym”, prowadzi postępowanie

o udzielenie zamówienia publicznego, na podstawie przepisów ustawy z 11 września 2019 r. Prawo zamówień publicznych (t.j. Dz. U. z 2024 r., poz. 1320 ze zm.) zwanej dalej: „Pzp”,

w trybie przetargu nieograniczonego, pn. *Zakup sprzętu medycznego i wyposażenia*

z *Krajowego Planu Odbudowy dla Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego im. błogosławionego księdza J.P. we Włocławku - Część nr III* o numerze referencyjnym: DZP/37/2025, zwane dalej „postępowaniem”. Postępowanie zostało podzielone części.

Ogłoszenie o zamówieniu zostało opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej 8 sierpnia 2025 r., pod numerem publikacji: 520990-2025 (numer wydania Dz. U. S: 151/2025).

Szacunkowa wartość zamówienia, którego przedmiotem są dostawy jest wyższa od kwot wskazanych w przepisach wykonawczych wydanych na podstawie art. 3 ust. 3 Pzp.

18 sierpnia 2025 r. wykonawca Medikol Healthcare Sp. z o.o. z siedzibą w Poznaniu (zwany dalej: „odwołującym”) wniósł odwołanie wobec treści specyfikacji warunków zamówienia, a dokładniej opisu przedmiotu zamówienia w zakresie dotyczącym części nr 12 zamówienia, obejmującej aparat rentgenowski z montażem – 1 szt. .

Odwołujący zarzucił zamawiającemu naruszenie:

1) art. 99 ust. 1-6 Pzp oraz art. 16 pkt 1-3 Pzp – przez opisanie przedmiotu zamówienia

w sposób nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia i nieuzasadniony obiektywnymi potrzebami zamawiającego, a zarazem ograniczający konkurencję i naruszający zasady proporcjonalności, przejrzystości i równego traktowania wykonawców – w zakresie Załącznika nr 8.12 do SWZ (Formularz parametrów techniczno-użytkowych przedmiotu zamówienia):

a) wymagania z pkt. 4, tj. „Główne elementy aparatu tj. generator, lampa RTG, stół, statyw płucny, konsola akwizycyjna pochodzą od jednego i tego samego producenta”, gdyż w praktyce żaden producent nie wytwarza samodzielnie wszystkich komponentów aparatu RTG, co jest powszechnie akceptowanym standardem w branży, wskazanie jedynie kilku komponentów i to wcale nie będących głównymi ani najważniejszymi, ma na celu ograniczenie konkurencji poprzez wskazanie konkretnego producenta;

b) wymagania z pkt. 50, tj. „Odległość powierzchnia płyty stołu – detektor $\leq 6,5$ cm”, gdyż wartość wymagana $\leq 6,5$ cm

nie uwzględnia marginesu błędu pomiarowego dla tego typu parametrów konstrukcyjnych o wartości 0,04 cm (0,4 mm), co nie ma jakiegokolwiek wpływu na funkcjonalność ani jakość obrazowania;

2) art. 99 ust. 1-6 Pzp w zw. z art. 91 ust. 2 Pzp oraz art. 16 pkt 1-3 Pzp – przez opisanie przedmiotu zamówienia w sposób nieproporcjonalny do przedmiotu zamówienia

i nieuzasadniony obiektywnymi potrzebami zamawiającego, a zarazem ograniczający konkurencję i naruszający zasady proporcjonalności, przejrzystości i równego traktowania wykonawców, poprzez sztuczne połączenie w jednej części zakupu „stacji lekarskiej – umożliwiającej zdalny opis badań wielu modalności” oraz aparatu RTG, co stanowi bezzasadne i ograniczające konkurencję połączenie w jednej części – dwóch odrębnych dostaw o różnym przeznaczeniu.

Odwołujący wniósł o uwzględnienie odwołania i nakazanie zamawiającemu zmiany treści załącznika nr 8.12 pkt 4 i pkt 50 do SWZ w sposób opisany w treści żądania oraz wydzielenia wymagań opisanych w załączniku nr 8.12 rozdziale IX pkt 122-141 SWZ do odrębnej części (pakietu) zamówienia.

W ramach postępowania odwoławczego przystąpienie po stronie zamawiającego zgłosił wykonawca Siemens Healthcare Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwany dalej: „przystępującym”). Izba stwierdziła skuteczność zgłoszonego przystąpienia w związku z tym ww. wykonawca stał się uczestnikiem postępowania odwoławczego.

15 września 2025 r. odwołujący przesłał do akt sprawy pismo, które zawierało wniosek o umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp. Odwołujący wskazał w uzasadnieniu przedmiotowego wniosku, że zamawiający 15 września 2025 r. poinformował o unieważnieniu postępowania na podstawie art. 256 Pzp z uwagi na to, że jego dalsze prowadzenie jest nieuzasadnione. Zdaniem odwołującego wskutek unieważnienia postępowania doszło do unieważnienia czynności stanowiących podstawę do wniesienia odwołania (treści specyfikacji warunków zamówienia – opisu przedmiotu zamówienia), a co za tym idzie nie istnieje substrat zaskarżenia. W takich okolicznościach wydanie orzeczenia

w przedmiocie nieistniejących postanowień specyfikacji warunków zamówienia – opisu przedmiotu zamówienia pozostaje bezzasadne. Powoduje to, iż dalsze postępowanie stało się zbędne – co uzasadnia umorzenie postępowania odwoławczego na podstawie art. 568 pkt 2 Pzp. Do przedmiotowego wniosku odwołujący załączył zawiadomienie o unieważnieniu postępowania z 15 września 2025 r. w zakresie części nr 12.

W ocenie Izby w okolicznościach przedmiotowej sprawy nie budziło wątpliwości, że w związku z dokonaną czynnością zamawiającego polegającą na unieważnieniu postępowania w zakresie części nr 12 zamówienia oraz mając na uwadze wniosek odwołującego o umorzenie postępowania, zastosowanie znalazł art. 568 pkt 2 Pzp, zgodnie

z którym Izba umarza postępowanie odwoławcze w przypadku stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne.

Odwołujący w treści wniosku z 15 września 2025 r. wskazał, że w takich okolicznościach wydanie orzeczenia w przedmiocie nieistniejących postanowień specyfikacji warunków zamówienia – opisu przedmiotu zamówienia pozostało bezzasadne. Aby Izba mogła rozpoznać wniesione odwołanie – musi ono dotyczyć czynności zamawiającego (art. 513 pkt 1 Pzp). Tym samym na moment wniesienia odwołania musi istnieć substrat zaskarżenia, będący podstawą dla wykonawcy do wniesienia środka ochrony prawnej. Następnie dostrzeżenia wymaga, że zgodnie z treścią art. 552 ust. 1 Pzp Izba wydając orzeczenie bierze pod uwagę stan rzeczy ustalony na moment zamknięcia postępowania odwoławczego. Ustawodawca przewidział zatem sytuację, w której może dojść do zmian w toku postępowania o udzielenie zamówienia – co Izba zobowiązana jest uwzględnić wydając orzeczenie w sprawie w toku postępowania odwoławczego. Zauważenia również wymaga, że przepisy ustawy nie zobowiązują zamawiającego do zawieszenia postępowania o udzielenie zamówienia, wobec wniesionego odwołania.

Skład orzekający wskazał, że treść art. 552 ust. 1 Pzp – podobnie jak w przypadku art. 316 § 1 kpc, w myśl którego podstawą wydania przez sąd wyroku jest stan rzeczy istniejący

w chwili zamknięcia rozprawy – nakazuje uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego

w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Ponadto stan rzeczy, o którym mowa w przepisie art. 552 ust. 1 Pzp należy analogicznie – jak w art. 316 § 1 kpc – interpretować jako okoliczności faktyczne ustalone przed zamknięciem rozprawy oraz stan prawny, tj. obowiązujące przepisy, które mogą stanowić podstawę rozstrzygnięcia (wyrok SN

z 25 czerwca 2015 r., sygn. akt: V CSK 535/14, wyrok Sądu Apelacyjnego ze Szczecina

z 13 września 2018 r., sygn. akt: I Aga 159/18). Rolą ustalenia stanu rzeczy na moment zamknięcia postępowania odwoławczego jest uwzględnienie aktualnego stanu faktycznego

w postępowaniu o udzielenie zamówienia. Izba jest więc w takim przypadku zobowiązana uwzględnić czynności zamawiającego, które miały miejsce po wniesieniu odwołania, do czasu wydania orzeczenia w sprawie. Skoro zamawiający dokonał unieważnienia postępowania

w zakresie części nr 12, a odwołujący jako podmiot składający środek ochrony prawnej uznał, że substrat zaskarżenia nie istniał, tym samym Izba nie znalazła powodów do nieuwzględnienia wniosku odwołującego o umorzenie postępowania odwoławczego ze względu na jego zbędność. Uznać w takiej sytuacji należało, że prowadzenie dalszego postępowania odwoławczego było bezcelowe, czyli jak stanowi przepis Pzp – zbędne. Jest to przesłanka umożliwiająca umorzenie postępowania odwoławczego i zdaniem Izby może być ona wykorzystywana właśnie w podobnych sytuacjach. W innym wypadku bowiem odwołanie podtrzymywane przez odwołującego podlegałoby oddaleniu jako bezzasadne wobec nieistniejącej czynności zamawiającego. Orzekanie przez Izbę wobec nowych czynności zamawiającego nie może mieć miejsca, gdyż wykraczałoby poza ramy postępowania odwoławczego, które wyznacza treść wniesionego odwołania.

W konsekwencji, mając na względzie okoliczności przedmiotowej sprawy, orzeczono jak w sentencji, na podstawie przepisu art. 568 pkt 2 Pzp, umarzając postępowanie odwoławcze.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosownie do jego wyniku na podstawie art. 557 Pzp w zw. z § 9 ust. 2 rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie szczegółowych rodzajów kosztów postępowania odwoławczego, ich rozliczania oraz wysokości i sposobu pobierania wpisu od odwołania z dnia 30 grudnia 2020 r. (Dz.U. z 2020 r., poz. 2437), z którego wynika, że w przypadku umorzenia postępowania odwoławczego przez Izbę w całości na skutek stwierdzenia, że dalsze postępowanie stało się z innej przyczyny zbędne lub niedopuszczalne, koszty o których mowa w , znosi się wzajemnie.

Na podstawie art. 574 Pzp Izba orzekła o dokonaniu zwrotu odwołującemu uiszczonego wpisu, o czym orzeczono w pkt 2 sentencji postanowienia.

Przewodniczący: